

Nieuwsbericht 21.01.2014

# Wetsontwerp BOEK X

## “Handelsagentuurovereenkomsten, commerciële samenwerkingsovereenkomsten en verkoopconcessies” in het Wetboek Economisch Recht.

Op 9 januari 2014 werd het wetsontwerp houdende invoeging van Boek X (“Handelsagentuurovereenkomsten, commerciële samenwerkingsovereenkomsten en verkoopconcessies”) van het Wetboek Economisch Recht aan de Kamer voorgelegd. Dit Boek X zal de Handelsagentuurwet van 13 april 1995, de Wet Precontractuele Informatie van 19 december 2005 en de Alleenverkoopwet van 27 juli 1961 vervangen. Het huidige wetsontwerp herneemt de bepalingen van de Handelsagentuurwet en van de Alleenverkoopwet zonder meer. Blijkens de Memorie van Toelichting achtte de Regering het echter raadzaam om de Wet Precontractuele Informatie “na jarenlange toepassing te wijzigen om ze juridisch doeltreffender te maken en tegelijk te trachten ze aan te passen aan de realiteit van het economisch leven en de toepassing ervan zo veel mogelijk te vereenvoudigen”. De voorgenomen wijzigingen sluiten aan op de werkzaamheden en adviezen van de zgn. Arbitragecommissie. Deze commissie werd door de Koning opgericht en bestaat uit een gelijke vertegenwoordiging van organisaties die de belangen van elk van beide partijen verdedigen. De belangrijkste wijzigingen hebben als doel om het toepassingsgebied van de Wet Precontractuele Informatie uit te breiden. Tot een werkelijke Franchisewet, die de verhouding tussen franchisegever en franchisenemer ook inhoudelijk zou regelen, komt het niet. De wet is van toepassing op “commerciële samenwerkingsovereenkomsten” gesloten tussen personen, “die elk in eigen naam en voor eigen rekening werken”. Een deel van de hoofdzakelijk Nederlandstalige rechtsleer sluit op basis hiervan handelsagentuur uit. Andere rechtsleer is evenwel van oordeel dat het volstaat dat partijen op het moment van contractsluiting onafhankelijk van elkaar zijn. De Regering kiest nu voor de ruimste interpretatie. Ook de voorwaarde dat de verkrijger van de commerciële formule “daarvoor een vergoeding van welke aard dan ook, rechtstreeks of onrechtstreeks betaalt” of de suggestie dat enkel een overeenkomst “tussen twee personen” onder het toepassingsgebied kan vallen, worden geschrapt. Hier staat tegenover dat bank- en verzekeringsagentuurovereenkomsten uitdrukkelijk

van het toepassingsgebied worden uitgesloten. De toekomst zal uitwijzen hoe het Grondwettelijk Hof dit onderscheid zal beoordelen. Voorts en in afwijking van het principiële verbod om voor het verstrijken van de bedenktijd enige verbintenis of vergoeding te vragen, wordt het afsluiten van een geheimhoudingakkoord gepaard gaand met een geldboete expliciet mogelijk gemaakt. Een verdere uitzondering wordt voorzien voor het geval partijen reeds een handelsrelatie onderhouden die zij wensen te hernieuwen of wijzigen. Meer in het algemeen wordt meer duidelijkheid gecreëerd over de hypothese van hernieuwing. De vraag was of de zware en formalistische informatieverplichtingen opnieuw van toepassing zouden zijn. De Regering kiest voor een tussenoplossing in de vorm van een vereenvoudigd precontractueel document, waarvan de afgeslankte inhoud enkel de belangrijke contractuele bepalingen en gegevens bevat, die werden gewijzigd.

---

Mechelsesteenweg 127A, b1 - 2018 Antwerpen

t. +32 3 260 98 60 | +32 2 790 44 44

Regentschapsstraat 58 bus 8 - 1000 Brussel

[info@schoups.be](mailto:info@schoups.be)

[www.schoups.com](http://www.schoups.com)